

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 07 kwietnia 2021 roku

Wnioskiem z dnia 10 czerwca 2020 roku wierzyciel Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) – spółka jawna z siedzibą w K. domagał się wydania, w zamian za utracony, tytułu wykonawczego – prawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 kwietnia 2010 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt VI GNc 1694/10 przeciwko pozwanemu K. R. wraz z klauzulą wykonalności.

W ocenie Sądu wnioszek wierzyciela Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) – spółki jawnej z siedzibą w K. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 794 k.p.c. ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu wydanego po przeprowadzeniu rozprawy. Na ponownie wydanym tytule wykonawczym czyni się wzmiankę o wydaniu go zamiast tytułu pierwotnego. W postępowaniu tym sąd ogranicza badanie do faktu utraty tytułu wykonawczego.

Nie budzi wątpliwości, że wykazując w toku postępowania o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego fakt jego utraty wierzyciel nie musi przeprowadzić tzw. „dowodu zupełnego” (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienie z dnia 16 czerwca 1967 roku, sygn. akt I PZ 30/67), wykazanie tego faktu może być bowiem wielokrotnie nawet niemożliwe do przeprowadzenia w sposób pewny. Sąd oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy powinien jednak dokonać oceny uwiarygodnienia faktu utraty tegoż dokumentu przez wierzyciela. Wykazanie zaś faktu utraty tytułu wykonawczego spoczywa na wierzycielu stosownie do treści art. 6 k.c.

W niniejszej sprawie wnioskodawca podnosił, że po zakończeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie o sygn. akt Km 734/10 zwrócono przedmiotowy tytuł wykonawczy ówczesnemu pełnomocnikowi wierzyciela – adwokatowi A. B.. Następnie wierzyciel pismem z dnia 24 lipca 2018 roku zwrócił się do niego o wydanie mu powyższego tytułu wykonawczego. Mimo doręczenia pisma w dniu 26 lipca 2018 roku tytuł wykonawczy nie został zwrócony, zaś sam ówczesny pełnomocnik wierzyciela – adwokat A. B. figuruje obecnie w Krajowym Rejestrze Adwokatów i Aplikantów prowadzonym przez Naczelną Radę Adwokacką jako niewykonyjący zawodu.

Powyższe w ocenie Sądu nie oznacza jednakże, wbrew twierdzeniom wierzyciela, że doszło do utraty tytułu wykonawczego w rozumieniu art. 794 k.p.c. Jak się bowiem przyjmuje w doktrynie, jeżeli tytuł wykonawczy znalazł się w posiadaniu osoby trzeciej, wierzycielowi pozostaje droga procesu o wydanie tytułu wykonawczego przeciwko tej osobie. Nie zachodzą zatem w takim przypadku podstawy do uwzględnienia wniosku o ponowne wydanie tytułu (tak T. Szancillo, Komentarz do art. 794 k.p.c., Legalis oraz E. Wengerek, Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne, s. 167).

A zatem w niniejszej sprawie wnioszek wierzyciela uznać należy za przedwczesny, a przedstawiona okoliczność bezskutecznego wezwania do zwrotu tytułu wykonawczego, jak też fakt niewykonywania już zawodu adwokata przez posiadacza tego dokumentu na tym etapie postępowania nie uzasadniają ponownego jego wydania w przewidzianym w art. 794 k.p.c. trybie. Nie sposób bowiem wykluczyć, że w toku postępowania o wydanie doszłoby do zwrotu przedmiotowego tytułu wykonawczego.

Mając na względzie powyższe na podstawie art. 794 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario orzeczono jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 19 kwietnia 2021 roku